

کار پولس در تسالونیکیان

¹ زیرا، ای برادران، خود می‌دانید که ورود ما در میان شما باطل نبود.² بلکه هرچند قبل از آن در فیلیپی زحمت کشیده و بی‌احترامی دیده بودیم، چنانکه اطلاع دارید، لیکن در خدای خود دلیری کردیم تا انجیل خدا را با جدّ و جهدِ شدید به شما اعلام نماییم.³ زیرا که نصیحت ما از گمراهی و خبائثت و ریا نیست،⁴ بلکه چنانکه مقبول خدا گشتیم که وکلای انجیل بشویم، همچنین سخن می‌گویم و طالب رضامندی مردم نیستیم، بلکه رضامندی خدایی که دل‌های ما را می‌آزماید.⁵ زیرا هرگز سخن تملّق‌آمیز نگفتیم، چنانکه می‌دانید، و نه بهانه طمع کردیم، خدا شاهد است؛⁶ و نه بزرگی از خلق جستیم، نه از شما و نه از دیگران، هرچند چون رسولان مسیح بودیم، می‌توانستیم سنگین باشیم،⁷ بلکه در میان شما به ملایمت بسر می‌بردیم، مثل دایه‌ای که اطفال خود را می‌پرورد.⁸ بدین طرز شایق شما شده، راضی می‌بودیم که نه همان انجیل خدا را به شما دهیم، بلکه جانهای خود را نیز از بس که عزیز ما بودید.⁹ زانرو که، ای برادران، محنت و مشقّت ما را یاد می‌دارید زیرا که شبانه‌روز در کار مشغول شده، به انجیل خدا شما را موعظه می‌کردیم که مبادا بر کسی از شما بار نهیم.¹⁰ شما شاهد هستید و خدا نیز که به چه نوع با قدّوسیّت و عدالت و بی‌عیبی نزد شما که ایماندار هستید رفتار نمودیم.¹¹ چنانکه می‌دانید که

هر یکی از شما را چون پدر، فرزندان خود را نصیحت و دل‌داری می‌نمودیم،¹² و وصیّت می‌کردیم که رفتار بکنید بطور شایسته خدایی که شما را به ملکوت و جلال خود می‌خواند.

¹³ و از این جهت ما نیز دائماً خدا را شکر می‌کنیم که چون کلام خدا را که از ما شنیده بودید یافتید، آن را کلام انسانی نپذیرفتید، بلکه چنانکه فی‌الحقیقّه است، کلام خدا که در شما که ایماندار هستید عمل می‌کند.¹⁴ زیرا که، ای برادران، شما اقتدا نمودید به کلیساهای خدا که در یهودیه در مسیح عیسی می‌باشند، زیرا که شما از قوم خود همان زحمات را کشیدید که ایشان نیز از یهود دیدند،¹⁵ که عیسی خداوند و انبیای خود را کشتند و بر ما جفا کردند؛ و ایشان ناپسند خدا هستند و مخالف جمیع مردم،¹⁶ و ما را منع می‌کنند که به امّت‌ها سخن بگویم تا نجات یابند و همیشه گناهان خود را لبریز می‌کنند، امّا مُنتهای غضب ایشان را فرو گرفته است.

¹⁷ لیکن ما، ای برادران، چون به قدر ساعتی در ظاهر نه در دل از شما مهجور شدیم، به اشتیاق بسیار زیاده‌تر کوشیدیم تا روی شما را ببینیم.¹⁸ و بدین جهت یک دو دفعه خواستیم نزد شما بیاییم، یعنی من، پولس، لیکن شیطان ما را نگذاشت.¹⁹ زیرا که چیست امید و سرور و تاج فخر ما؟ مگر شما نیستید در حضور خداوند ما عیسی در هنگام ظهور او؟²⁰ زیرا که شما جلال و خوشی ما هستید.